Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25941
Copyright: Admont, Benediktinerstift

seruꝰ dei. Quapꝰ nr̃m qd̃ ẽ xp̃o ad hoc
sua m̃bra ẽ̃ nos uolunt. ut p eꝰ langã carnalẽ
ꝗ fide. unũ nos corp̃ in se efficer. Cui ita nos ad
herere uolunt. ut q̃a sine ipso nichil ẽ possum.
p ipsũ possim ẽ̃ qd̃ dicam. Ab arce capitis res
nulla nos diuidat. ne ab eo si eꝰ m̃brũ ẽ̃ re
fugim̃ relinq̃m̃. ꝗ uelut decerpti de uite pal
mites arescam. Vt q̃ redemptoris nr̃i habitacu
lũ ẽ̃ meritam. in dilectione ipsi toto m̃tis
studio maneam. Ipse nãq; ait. Qui diligit
me sermonẽ meũ seruabit. ꝗ pat̃ mis diligit
eũ. ꝗ ad eũ ueniem. ꝗ mansionẽ ap eũ facie
mus. Exigit q̃ dilectio tua fr̃ kme. ut
ex auctoritate sedis aplice tuis deberemus
ẽsultis respondẽ. Qd̃ uce ñ placet s; succinc
te agere festinarem. ppt̃ q̃sida importunita
tes que nr̃is ppedientib̃ peccatis in nos supue
nere. tuis tam̃ hec p reliq̃ scoꝝ patrũ institu
ta studiis pq̃rere lati ꝗ mestigare cõmit
tum. Non eũ potẽ mens aurita. ꝗ onerib̃
aut; importunitatib̃ gtata. ꝗ oppressionibus
soluta libẽ de his loqui. Non q̃ ista ob id p
tulim. ut hec ꝗ alia q̃ necessaria fore cognos
cum. tue scitatu uelim denegare. s; ut qd̃
hic minus inuenit lati pq̃rat. Cꝗ trib̃ enim
aplicã sedẽ in q̃ alto est ꝗ docet capitulis osu
lenda pdecessoꝝ tuoꝝ seqns exemplo credi
disti. id ẽ de osanctitatis cunctione. ꝗ de
ueratione epoꝝ a subditis. ꝗ de ecclastica
dubitatione ẽsecrationũ. Qd̃ aũ sepsi au
gustino angloꝝ epo aliuno uidel ut recor
dat est tuo de ẽsanctitatis osunctione ipsi
ꝗ angloꝝ genti q̃ nup ad fide uenerat. ne
a bono qd̃ cepat metuendo austiora recede
re specialit ꝗ generalit ceuis me sepissẽ cog
noscis. unde ꝗ m̃ omis romana ecclesia ex
ut testis. nec ea intentione hoc illis sepus
mandau. ut p q̃m firma radice in fide fue
rint solidati. si infia ppa fuerint osanctita
tẽ inuenti ñ separentur. aut infia affinita
tis lineã idẽ usq; ad. vi. gnationẽ osun
gant. s; ad huc illos neophitos existentes
sepissime eos pius illicita docẽ. uitare. ꝗ ubis
ac exemplis instruere. ꝗ q̃ p de talib̃ egerint
rationabilit ꝗ fidelit excludẽ oportet. Ha
uxta aplm q̃ ait. Lac uob potũ dedi ñ escã.
ista illi m̃ ñ poteris ut p̃fixũ tempꝰ te
nenda indulsim. ne bonũ qd̃ infirma
adhuc radice plantatũ ẽ̃ exureretur.
s; cepũ firmarẽ. ꝗ usq; ad pfectionẽ cus
todirẽ. Sane in his secus q̃ debuim aliq̃d
egim. ñ ppt̃ ipsã s; comiserando actũ ẽ̃
cognoscas. Vn restẽ inuoco dm. q̃ cognano
mes omniũ hominũ nouit. cui ꝗ ocules
omia nuda s ꝗ apta. Ha si ea destruere q̃
ãtecessores nr̃i statuerẽ. ñ structor s; eusor
ẽ̃ iuste cõpbatur. testante ueritatis uoce
q̃ ait. omne regnũ in se diuisũ. ñ stabit diui
sũ. ꝗ omis ꝗ scientia ꝗ lex adusũ se diuisa
destruet. Idcoq; necesse ẽ. ut omis ocordiꝰ
statuta scoꝝ patrũ nõ teneam. nichil
uidel p intentionẽ agentes. s; ad omne studi
ũ bone deuotionis unanimes diuinis ꝗ
aplicis ostitutionib̃ auxiliante dno pare
am. Q q̃ bona caritas. q̃ absentia p imagi
nẽ p̃sentia sentiri exhibet p amorem.
diuisa unit. efusa ordinat. mequa sonat.
imperfecta osumat. Quã recte pdicator egre
gꝰ uinculũ pfectionis uocat. q̃a uirtutes
quidẽ cetẽ pfectionẽ agitant. s; tam eas
caritas ita ligat. ut ab amantis mite dissol
uat. ꝗ negant. His rite ppensis caritatis
tue ꝗ dictis indulsi nec preceptũ dedi s;
osiliũ. neq; regulas in his postis ullis tenen
da tãdi. s; de duob̃ periculis qd̃ facili fit
uitandũ ostendi. Si q̃ in reb̃ secularib̃ suis
cuiq; ius ꝗ ppius ordo seruandus ẽ. quo
magis in ecclasticis dispositionib̃ nulla
debet induci ẽfusio. ut ibi discordia locũ
inueniat unde pacis debent bona procedere.
Qd̃ hac ratione seruabit. si michi potestatis
s; totũ eqtatis tribuit. Quappt̃ multũ cor
nr̃m magnitudini uite ꝗgaudet. qd̃ sic
uos in uris actib̃ studiosos inuenim. ut
ꝗ uos nr̃i curã habeatis. ꝗ talia sentiendo
mqrere studeatis. quin talia uob non
solũ ap̃ homines glam sed ꝗ ap̃ dm̃ pmia
meredis acqrant. Cetẽ sup ueratione epoꝝ
q̃ nos osulere uolustis scim. q̃a a nullis
uita p̃sulis turbari debet. quo si dauid
regũ iustissim. in saul q̃m ostabat ꝗ a
dno xpbatũ ꝗ abiectũ ẽ̃ manũ mite